

Chút Hoa Quanh Vườn

HươngKiềuLoan

Tôi vào bệnh viện 7 giờ 30 sáng ngày thứ Năm, và được bác sĩ cho về 4 giờ chiều hôm sau, thứ Sáu. Diễm Vương sau khi xem sổ, không thấy tên tôi, nên ngài đuổi tôi về dương thế, và phán khi nào trả hết nợ trần, thì sẽ sai quỷ sứ lên đón xuống âm ty bầu bạn với ngài và gặp các bạn bè. (=:

Tôi chợt nhớ lời một người bạn: " Thượng đế cho chị cái gift, để thi hành sứ mạng người giao phó, chị chưa làm xong, thì không thể "đi" được đâu..."

Những bạn thân Trưng Vương xưa thì luôn nhắc nhở: " Bạn muốn theo đuổi những đam mê bạn yêu thích thì phải ráng giữ sức khỏe, bạn lạm dụng nó quá mấy năm nay, lần này phải năng tập thể dục, ăn uống kiêng khem..., đi ngủ trước 10 giờ tối..v.v.." Tôi tự hứa sẽ tuyệt đối làm theo, vì những đam mê mình yêu thích, tôi chưa muốn rũ bỏ.

Khi về nhà, việc đầu tiên là tôi chạy ra sau vườn xem hoa, mới có hai hôm mà tưởng như đã xa chúng lâu lắm. Những đoá hồng hình như tươi hơn khi thấy chủ nhân về, chắc chúng biết là chúng sẽ lại được chăm sóc thường xuyên, được uống thuốc bổ hàng tuần (=: Đúng vậy, tôi chăm cho chúng "uống thuốc bổ" hơn chăm cho chính mình.

Ngày trận bão lốc ghé qua đây, khi tôi đi chơi vừa về đến nhà, thì mưa như trút nước, còi hụ báo động rền trời để mọi người biết mà phải xuống basement trốn bão, thì... tôi mặc còi hụ, mặc mưa to, đội mũ chạy ra sau vườn lấy mấy thùng giấy, loại to và dày úp lên các chậu hoa, tôi cứu được hơn 10 chậu hoa, chậu nào không che được vì thiếu thùng giấy thì sau cơn mưa bão, lại cộng thêm mưa đá, đã đánh nó dập vùi, tan nát. Còn chủ nhân bị thấm ướt nước mưa, sau đó đã bị sổ mũi, ho sù sụ.

Nhờ được che chở bởi các thùng giấy dày, nên những chậu hoa đó được toàn mạng sống, những lăng hoa cũng an toàn khi được trú ẩn trong garage. Còn những cây hoa trồng dưới đất thì đành chịu. Giao số phận nó cho trời!

Tính từ giữa tháng Ba, khi hoa bắt đầu đâm bông, cũng là lúc thời tiết ghen ghét với chúng, đã giáng tai hoạ xuống chúng mấy lần, từ những trận mưa, nhiệt độ xuống quá thấp đã bọc kín cỏ, hoa, lá thành nước đá! Rồi kể đến những trận mưa đá, không thương hoa tiếc ngọc, dập vùi bao cây cảnh trong vườn. Đã bao lần tôi đội mưa chịu lạnh chạy ra che cho chúng, những trường hợp như vậy, nghĩ thấy thương những người có nông trại, khi trời giáng tai hoạ, làm sao họ cứu được cả trại cây? cả ruộng lúa?

Tím ngọt

Hoa trong vườn

Vườn hoa của thành phố rất gần nhà, lái xe chừng 10 phút là đến, tôi mua thẻ hội viên, có thể đến bất cứ ngày nào, nhưng tôi vẫn muốn trồng nhiều hoa ở vườn nhà, không gì thích thú khi xem hoa nở mỗi ngày, giờ giấc khác nhau, nên vẻ đẹp cũng khác, sắc màu cũng khác, và tôi có thể thu chúng vào ống kính bất cứ lúc nào, theo ý thích, chỉ cần năm, mười phút là tôi có một số ảnh ưng ý.

Tùng đôi lại tùng đôi

Có những thứ thật tầm thường, như một cọng lá xanh cần cắt bỏ, vì mọc sai vị trí...v...v...nhưng bản thân chúng vẫn đẹp, nhất là khi có nắng, vẻ đẹp đặc biệt ấy chỉ đến một thoáng và tôi đã "bắt" được cái thoáng mong manh ấy.

Tôi thấy các chúng đẹp muôn vẻ, đôi khi chỉ là một cành lá nhỏ buông xuống từ trên cao, nhưng gặp đúng lúc ánh nắng chiếu vào ở một góc độ nào đó, chúng trở nên đặc biệt trong mắt tôi, thế là tôi giữ nét đẹp đó trong lối nhìn riêng của mình.

Không phải lúc nào chúng cũng đẹp như vậy, nhưng nhờ sự giao hoà của nắng, và màu sắc, đến đúng lúc đã tôn vinh nhan sắc của chúng trong vài giây. Do đấy tôi thích trồng nhiều loại hoa trong vườn để mình có thể rộng tay khi thu hình chúng theo ý muốn. Dù

chúng chỉ là những loại hoa tầm thường, không kiêu kỳ, kiêu cách, như loài hoa lan, hoa hồng...v...v...nhưng chúng cũng có những sắc thái riêng của chúng, giống như phụ nữ vậy. Mỗi chủng tộc, màu da, mỗi lứa tuổi đều có nét đẹp riêng, có giá trị riêng.

Một cọng lá dại, loại leo đã buông xuống từ trên cây thông sau vườn, chúng tìm nơi nương tựa sống, và leo bám vào cây thông.

Ông xã tôi ghét những gì lồi thối, nên đã nhiều lần cắt chúng. Hôm đó tôi đang dọn dẹp thu gọn những gì cần giữ, những gì hoang dại cần phải thanh toán, để những cây mình nuôi được màu mỡ hơn, thì cọng lá dại này đơng đưa trước mắt, và ánh nắng đã giúp nó lọt vào tầm nhìn của tôi, thế là từ nay hình bóng nó vĩnh viễn tồn tại trong album nhóm ảnh về Hoang Dại của HKL.

Chỉ một giây thôi, khi ánh nắng chiếu đi chỗ khác, nó không có gì đẹp nữa, mà cần cắt bỏ vì vướng tầm nhìn. Tội nghiệp thay!

Hoa từ đâu đến đây?

Hồng sinh một góc

Những bông hoa vàng dại này, hột đã từ đâu bay lại, để tranh đấu giành sống trên một lẵng hoa treo, tôi không nở loại trừ. Tôi đã nhìn thấy chúng ở ven sông một năm nào, rồi chúng biến mất. Tuy là hoa dại, nhưng không phải năm nào cũng được trở lại kiếp sống, có thể nhân viên của thành phố đã rải thuốc trừ khử chúng. Năm nay tôi cũng đi bộ ven sông, nhưng không nhìn thấy loại hoa này nữa.

Có người bạn chụp được một cánh đồng đầy hoa cánh bướm. Tôi vốn thích loại hoa này nên một người bạn đã cho tôi mấy gốc, và tôi thật thích thú khi có chúng, vì chúng không cần nhiều chăm sóc. Chúng tự sống còn, sinh sôi nảy nở, để năm sau không còn cọng cỏ dại nào dành đất với chúng được. Mấy năm trước tôi đã khốn khổ vì lũ cỏ dại, cỏ chen lấn vào những khu vực tôi trồng hoa, và lì lợm chôn chân ở đó, dù nhiều lần đã bứng tận gốc.

Trâm hoa đua nở (Hương Kiều Loan)

Nhưng cỏ chai lì, chỉ cần một đốt ngón tay cỏ khô, sót trong đất, khi có nước, chúng lại vươn vai thức giấc!

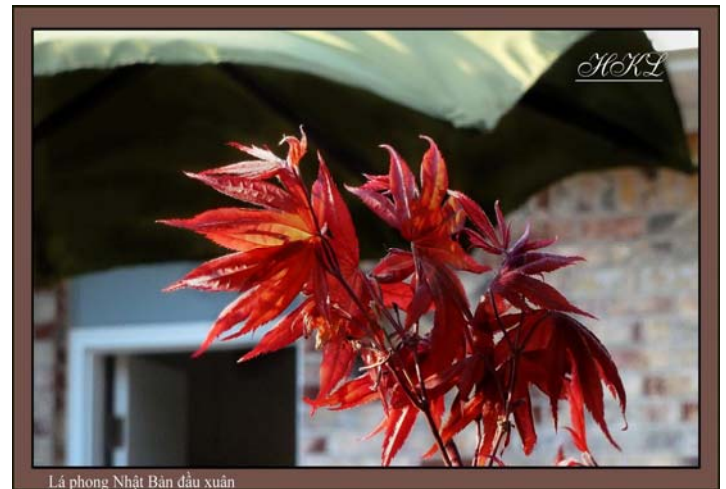
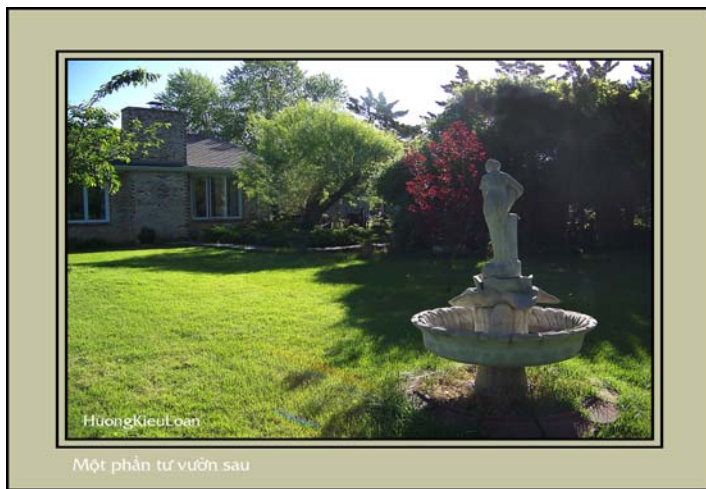
Loại hoa cánh bướm trên đã khiến khu vườn tươi vui hẳn lên những ngày đầu xuân. Một ngày chúng cho tôi cả mấy trăm bông hoa, và cứ thế tiếp tục mỗi ngày, hoa này tàn, đợt kế tiếp lại nở. Chúng tồn tại cho đến giữa mùa đông.

Cây lê cuối vườn bị thời tiết ác độc hành hạ nó một cách tàn bạo năm nay, nên nó cho tôi ít hoa, mà không đậu trái. Cũng tốt thôi, như thế bọn sóc dù chẳng có dịp tung hoành phạm như một năm nào khi cây có cả ngàn trái. Lúc trái to bằng nắm tay, là lúc bọn sóc phá hoại, chúng chỉ cần mỗi trái vài miếng rồi liệng trái xuống đầy mặt đất. Mỗi ngày ông

xã tôi phải thu dọn cả sọt lớn, nếu không bọn ruồi lại có dịp vo ve...

(Một cành lê sau vườn)

Hôm nay, ngày 31 tháng Năm, tôi đã khoẻ nhiều, nên mua thêm 14 chậu hoa Đỗ Quyên, loại lớn. Ngày mai tôi bắt đầu làm vườn. Hy vọng sang năm vườn hoa sẽ đầy màu sắc.

HươngKiềuLoan
(Trích: Theo Những Bước Chân)